

Andet. Husk paa, at Doktoren har advaret dig imod den megen Indesidden.“

Han smilte til hende og nærmede sig over Græsplænen.

„Ja, du har Ret, Betty. Men ser du, derfor har jeg ogsaa. . . . God Morgen, mine Smaa!“ — han fik Øje paa Børnene og klappede i Forbigaaende den lille Dagny, der straks var løbet hen imod ham. — „God Morgen, min Lille! Naa . . . har I saa sovet godt i det fremmede Hus? Ja, naturligvis! . . . Nej, ser du, Betty, derfor har jeg ogsaa udrustet mig til en længere Fodvandring nu. Jeg fik et Glas Mælk og en Bid Brød af Angelica — saa du skal ikke bekymre dig om Frokost til mig. For Resten har jeg virkelig — som du siger — været optaget af en Bog. En mærkelig lille Bog! Og et mærkeligt Tilfælde i det Hele! Ganske tilfældigt faldt den mig i Øjnene, da jeg i Morges pakkede mine Bøger ud — —“

„Men du glemmer vist —“ afbrød Søsteren ham og blinkede betydningsfuldt henimod Fødselsdagsbarnet, der var bleven staaende paa Græsplænen, yderst slukøret, med Fingren i Munden og frembrydende Taarer i sine store Øjne.

„Aa, Dagny, min Stump! Nu har jeg aldrig kendt Mage!“ — Han tog Barnet op til sig og